

ABONAMENTUL.

Pentru monarhie:

Pe an 18 cor. $\frac{1}{2}$ an
9 cor. $\frac{1}{4}$ 4-50 fil.

Pentru străinătate:

Pe un an 24 coroane
 $\frac{1}{2}$ an 12 cor. $\frac{1}{4}$ an
6 coroane.

Unirea

INSERTIUNI.

Un șir garmond:
odată 14 fil., a doua
oară 12 fil., a treia
oară 10 fil.Tot ce privește foaia
să se adreseze la: Re-
dacțiunea și admini-
strațiunea „Unirea”
în Blaj.

Foaie bisericească-politică. — Apare: Marța, Joia și Sâmbăta.

Bellum omnium....

Evenimentele zilelor din urmă s'au succedat cu o precipitare uimitoare, fără precedent în analele omenirii.

Atentatul dela Serajevo a rupt zăgazurile conflictului european și astăzi aproape 20 milioane oameni stau înarmați, față în față. Sârbia, după ce s'a perchezitionat îndeajuns complotul ce s'a pus la cale în Belgrad, împotriva moștenitorului de tron; și după ce s'a dovedit pe deplin culpabilitatea ei, în loc să se pocăiască și să-și recunoască vina, a terghiversat, dând la nota Austro-Ungară un răspuns neîndestulitor.

Chestia s'ar fi aplanat foarte neted și Sârbii, cari nu s'au plecat la glasul conștiinței, s'ar fi plecat foarte curând în fața argumentelor neasemănat mai grăitoare: baionetele și tunurile austro-ungare.

Rusia însă a trebuit să continue și de data asta politica ei perfidă, pescuind în turbure. Și atunci tripla alianță, în frunte cu Germania, s'au întreat, cu toată dreptatea: ce are Rusia cu Sârbia? Este aceasta stat vasal al Rusiei? Ori țarul se folosește de acest prilej, pentru a ieși în sfârșit cu cărțile pe față, și a declara în fața Europei, că este aderent al politicii panslave, per fas et

nefas. Nu se poate o intervenție mai loială decât aceea a Împăratului Germaniei, care până în ultima clipă a insistat telegrafice pe lângă țar, să evite conflictul european. Mare adevăr a spus împăratul Wilhelm în ultima sa telegramă adresată țarului: „Toată povara hotărării zace pe umerii tăi. Tu vei avea să porți responsabilitatea pentru pace sau războiu”.

Țarul cum se vede, s'a simțit destul de puternic să ia pe umerii săi aceasta sarcină și astfel spectrul războiului a devenit general. Germania a declarat războiul Rusiei, Franța și-a mobilizat și ea trupele trecând granița germană, și toate celealalte state europene au ordonat mobilizări parțiale de trupe. A ieșit la suprafață deci problema vechiului conflict dintre elementul slav și german, precum și mult dorita revanșă a Franței pentru îngenunchierea dela Sedan.

* * *

Atitudinea Austro-Ungariei, în acest conflict, care a luat dimensiuni așa de mari, este cât se poate de demnă și motivată. Nu se mai puteau tolera machinațiunile de soboli ale Sârbiei, îndărăptul căreia era întotdeauna mâna dela Petersburg. Să se facă deci odată lumină și graiul armelor se facă dreptate acolo, unde înțelepciunea diplomatică n'a mai putut să opereze.

A fost destul cu inarmările până în dinți, cu sabia lui Damocle, ce atârna de-asupra noastră, de ani îndelungați. Hotărască deci armele și asigure ele viitorul pașnic și binefăcător, ce trebuie să urmeze. Regularitatea cu care s'a făcut mobilizarea generală și numărul extra-ordinar al soldaților, ce au grăbit sub drapel la prima chemare, este cel mai bun auguriu pentru rezultatul victorios al trupelor noastre.

Rusia va rămânea înfrântă în aceasta campanie; va rămânea izolată, înțelegând că de aci înainte terenul ei de operație sunt numai stepele întinsei sale stăpâniri și că nu are ce căuta în concertul statelor din Europa de mijloc și sudică.

Nu se poate, ca o cauză atât de dreaptă ca a noastră să nu ducă la izbândă, și nu se poate, ca Europa civilizată, în fața machinațiunilor panslaviste, să nu strige Rusiei acel de mult așteptat: „Destul!”.

Plece deci flăcăii țării noastre la luptă, cu însuflețirea și entuziasmul omului, ce apără o cauză dreaptă. Dumnezeuul popoarelor, va binecuvânta armele lor, reîtorcându-i victorioși — după ce norii negri se vor spulbera — pentru o soarte mai senină și mai fericită, ca cea de până acum!

Războiul european.

Războiul ruso-german.

— Trupele franceze au trecut granița germană.

— Două orașe rusești ocupate de germani.

— Un port rusesc bombardat de un vas german.

— Consiliul de coroană dela Sinaia.

— Mobilizarea Svediei și a Turciei.

Acum se poate zice, că întreaga Europa stă cu arma la picior; s'a aprins Europa întreagă dela oceanul Atlantic și până la munții Urali. Poopore mari și mici au părăsit lucrul pașnic și au pus mâna pe armă. Lupta mare a *popoarelor a început*, mai înainte de cum ne puteam închipui. Austria și Ungaria, Germania, Rusia, Franța, Italia, Holanda, Belgia, Svedia, Svițera și Turcia, toate s'au mobilizat puterea armată; dar a făcut pregătiri militare și Anglia concentrându-și flota. Acum suntem la începutul unui războiu poate fără păreche în istoria universală. Diplomația rusească, vecinic perfidă și cu două fețe a pus tăciunile, aprinzând întreaga Europa, doritoare de timpuri liniștite și pașnice. În aceste vremuri războinice, noi stăm

liniștiți, având încredere în Dumnezeu, care va face să triumfeze cauza noastră dreaptă...

Situația europeană, se prezintă în momentele aceste astfel:

Până acum s'a rupt legătura diplomatică și s'a început războiul numai între *Germania* și *Rusia*. Se pot remarca două momente mai însemnate de operațiune ale armatei germane teritoriale și marine: Un vas german a bombardat și a aprins portul rusesc *Libau*, pe coastele mării Baltice, iar trupele germane au ocupat localitățile *Censtochau*, *Bendin* și *Kalisch*.

Între Monarhie și Rusia, până luni încă nu s'au rupt legăturile diplomatice. Tot așa și Germania și Franța. Ambasadorul german din Paris, a recercat guvernul francez, ca să facă declarații de neutralitate, după cum se anunță însă din *Berlin*, a primit un răspuns cu două înțelesuri și *evasiv*. De altă parte însă, răspunsul ministrului de externe al Franței, *Viviani*, rapoartele franceze, cearcă să-l prezinte, ca și cum acesta ar fi fost de fapt corect și absolut fără nici un dubiu cu privire la neutralitatea Franței. După știrea din Paris, ministrul *Viviani* a declarat toate dispozițiile militare luate până acum de caracter *defensiv* și nu *ofensiv*; cu cu atât mai vărtos, că parlamentul francez, singur care e îndreptățit să declare războiu, nici nu s'a conchemat încă,

Dar atitudinea suspectă și cu două fețe a Franței se vede și de acolo, că pe Marți a fost conchemat parlamentul; apoi și din manifestul președintelui, adresat către popor.

Din răspunsul *evasiv* al guvernului francez și din însăș proclamatiunea către popor, se vede, că în Franța este o puternică opinie publică contrară războiului. În curând însă se va face lumină, ieșind la iveală, care partid a apucat la putere.

Dar Franța e silită să spună răspunsul pe față și pentru atitudinea Italiei. Ambasadorul german din Roma a notificat guvernului italian, că între Germania și Rusia a erupt războiul. Ministrul de externe italian, la aceasta a răspuns, că Italia conform convențiunii triplei alianțe, va rămânea la tot cazul neutrală. Dar neutralitatea aceasta, nu se poate referi și pentru cazul, când s'ar porni războiu și între Germania și Franța. Din precauțiune guvernul italian se vede că și-a tras seama și cu probabilitatea aceasta, căci a decretat mobilizarea parțială a armatei. Mobilizarea aceasta va avea darul să forțeze Franța, ca să-și spună pe față gândurile.

Telegrame din Berlin, anunță, că aviatori francezi au comis mai multe atentate de bombă asupra orașelor din Germania; apoi, că un medic francez a cercat să inficizeze fântânile cu bacții de coleră, și trupe franceze au pă-

FOIȚA.

„In slujba adevărată“,

roman de I. N. Potapenko, trad. din rusește de D. R. I. Dușian *).

— Câteva reflexii. —

De T. Murășianu.

Am cetit undeva că oamenii mari, în literatura, avântul și întreagă viața culturală a unui popor, sunt culmile veșnic înzăpezite, dintr'o țeară, cari ti primenesc văzduhul și ti înviorază largul povoarelor prin neîntreruptele schimbări de aer. Dar atunci — având în vedere comparația aceasta frumoasă — sulfurile răcoritoare, adierile înviorătoare cari se desprind neconținut dinspre aceste culmi, — sunt operele de artă neperitoare ale oamenilor mari.

Genialitatea cu care sunt înzestrați unii oameni, ideile sănătoase cari eradiază din scăpările acestei genialități, prin armonia dintre minte, inimă și lumea externă, — sunt în stare, de cele mai multe-ori, se pună în mișcare, să călăuzească coloase întregi. E cunoscută forța prodigioasă a ziaristiceii din zilele de acum, cu toate părțile

*) Biblioteca Minervei, nr. 11—12, 2 vol. în 256 pp.

ei bune și rele, cu toate influințele ei bine-făcătoare și dezastruoase asupra societății.

Nizuința de-a oferi cetitorilor o carte, o gazetă bună; însemnătatea lecturii, precauțiunea în selecțiunea autorilor, — este o chestie dintre cele mai momentuoase și subtile pentru pedagogi și educatori. Și chestia aceasta cu dreptul se agită, căci trebuie să se agite, cu deosebire între împrejurările de azi, când lumea e plină de germenii corupțiilor și de când mijloacele apte spre distrugere, în frunte cu lecturile rele, au produs o adevărată anarhie în echilibrul sufletesc al societății.

La câte nu ne putem aștepta în urma unei lecturi numai! Sunt cunoscute foarte multe cazuri triste, de acest soi. Dar câte vor rămâne tainuite pentru totdeauna în labirintul vieții clocotitoare?! O lectură, o carte de cetit e ca sufletul unui pretin care îți însuflă un fel de autoritate. De va fi sufletul acestui pretin un ostrov de bunătate, de va avea concepțiuni sănătoase, clare despre lume, ori un mănunchiu de idei scâlciate și veninoase pentru o inimă fragedă; de va avea o picătură de cumințenie și adâncime așezată, ori un târg de superficialitate molipsitoare, — tu în ambele cazuri vei fi influențat din partea lui, cu acea singură deosebire, că în cazul al doilea, pretinul e un detriment incalculabil, un pericol — la cunoștința căruia după-ce vei fi venit, și-se vor aprinde în suflet ascuțite păreri de rău,

pentru întreagă viața, poate... Așa o lectură bună, ori rea!

În urma unei lecturi bune, corespunzătoare inteligenței și direcției tale, devii mai nobil, recreat sufletește, primenit în gânduri, impresia ce ți-a lăsat-o, intrucât și forma în care, duce rol de-o însemnătate foarte mare în formarea și întărirea de caractere: aceea „unitate sufletească și armonie a funcțiilor sufletești. (Vezi C. Rădulescu-Motru: Puterea sufletească, vol. IV. pp. 310—340).

Aceste mi-au venit în minte, când am închis, aseară și cea din urmă pagină din romanul „In slujba adevărată“ de scriitorul I. N. Potapenko, acest măiestru al condeiului și mândrie al întunecatului imperiu muscălesc... Sub ceriul trandafiriu alunecau norași de argint și-o mireasmă binecuvântată de toi țifloriți se risipia în aerul înviorător. Sufurile amurgului am simțit cum îmi măresc pieptul; mi-am descoperit fruntea și m'am pierdut printre bolțile de crângi ale grădinii, amintindu-mi fir cu fir întreaga povestire minunată alui Potapenko.

* * *

— În sala de așteptare a gării se întâlnesc două fețe bisericesti, cu rase lungi: Rectorul seminarului din loc și Ignaf Obnovlenski, un bătrân slab, lung și foarte timid: diaconul satului Ustimievka. Cel din urmă își așteaptă fiul mai mic, pe Chiril din Capitală, unde a terminat studiile academice, ca cel dintâiu între toți i-a fost oferit

AGA-GOMME.

Dupăce fiecare foiță din hârtia aceasta de țigarete e GUMATĂ pe margini, fumătorul poate să-și gătească a casă trebuința pe o zi întreagă. 1 Carnet de 80 foițe costă 4 fileri.

truns în Germania, fără ca să fie, între cele două state, stare de războiu, vătămând astfel dreptul internațional.

Monarhia și Rusia.

Încă nu e declarație de războiu.

Ziarul «Reichpost» scrie, că Austro-Ungaria încă nu i-a declarat războiu Rusiei, nu pentru că ar avea dubii, cu privire la datorințele sale de aliată, ci pentru aceea, fiindcă așteaptă ca Rusia să-și arete gândurile mai pe față.

La granițele austro-rusești, după știrile de până acum, încă nu s'a întâmplat nici o ciocnire. Singurul incident e că rușii au aruncat în aer podul de fier dela Granitza, aflător pe teritor rus.

Războiul ruso-german. Trupe germane pe teritor rusesc.

Agenția Wolff anunță, că trupele germane dela graniță, după o luptă scurtă, au ocupat orașul *Czenstochau*, renumit pentru mănăstirea veche și foarte bogată, din acest oraș. *Zenstohova* e și loc de pelerinaj, în biserica mănăstirii se află o icoană a Preacuratei, despre care se zice, că e făcătoare de minuni. Visteria mănăstirii e adevărată comoară neprețuită.

O altă telegramă anunță ocuparea din partea germanilor a orașului *Kalisch*, unul dintre cele mai vechi orașe ale Poloniei. Are peste 25 mii locuitori.

Crucisătorul mic »Augsburg«, a anunțat la Berlin printr'o marconigramă: Bombardez portul militar *Libau*. Sunt în luptă cu un crucisător inamic. Am pus mine, portul *Libau* e în flacări.

Ambasadorul rus a părăsit Berlinul.

Agenția telegrafică maghiară anunță, că ambasadorul rus din Berlin, *Sverbejev*, a părăsit Berlinul.

Depărtarea ambasadorului german.

Contele *Pourtales*, ambasadorul german cu întreaga lui suită a părăsit *Petersburgul*, plecând spre Germania.

Schimbul de telegrame dintre împăratul Wilhelm și Țarul Nicolae.

Împăratul *Wilhelm* aduse înaintea adunării imperiale cartea albă, care lângă alte acte importante, conține și schimbul de telegrame dintre *Wilhelm* și țarul Rusiei.

În 28 Iulie, *Wilhelm* trimise țarului următoarea telegramă:

»Cu cea mai mare durere aud, că ce efect a produs în imperiul meu purcederea Austro-Ungariei. Aceea agitație tristă, ce de ani de zile domnește în Sârbia, a condus la aceea crimă revoltătoare, în urma căreia a căzut jertfă principele *Francisc Ferdinand*. Spiritul, acela, care i-a condus

pe sârbi, să-și omoare pe regele și regina lor, predominază încă și azi în țară. Și nu mă îndoiesc, că vei consimți și Tu cu mine, precum o cere aceasta și interesul comun al tuturor domnitorilor, ca toți aceia, cari sunt răspunzători moralicește pentru acel omor dejositor, să fie pedepsiți după cum merită.

De altcând mă cuget și la aceea, că în fața alor ce greutăți te află Tu și guvernul Tău, când trebuie să Te opui opiniei publice, pe care o întimpini. Luând în considerare raportul prietinesc, ce ne-a legat ani de rând, voi pune în cumpănă întreagă influința mea ca Austro-Ungaria să caute o înțelegere deschisă și îndestulătoare cu toate nizuințele mele, cari tind într'acolo, ca să se poată delătura eventualele greutăți ce s'ar ivi, mă vei sprijini.

A ta rudenie: *Wilhelm*.

La telegrama aceasta țarul cu data de 29 Iulie a răspuns:

»Mă bucur foarte, că te-ai reîntors în Germania. În momentul acesta serios te rog întâiu să mă ajuți. Au declarat războiu rușinos unui stat debil. Iritația pe care și eu o simt în Rusia e generală, din cauza aceasta.

Prevăd, că în scurt timp nu voi mai putea rezista presiunii ce o deprind asupra mea și voi fi silit să fac dispoziții, cari conduc la războiu. Pentru încunjurarea nenorocirilor, cari

chiar, din acest motiv, un post de profesor pe lângă academie, dar el l'a respins și astfel acum vine acasă. El nu a primit distincția aceea fiindcă nu se unia cu sufletul său înflăcărat și idealist, a preferit viața pastorală la sate, unde va putea trăi după spiritul evanghelic.

Întreagă casa diaconului a căzut la pat aflând că *Chiril* a renunțat la distincția ce avea să-i înalte și pe ei nespuse de mult. Diaconul însuși a rămas foarte nedumerit. Rectorul critică aspru pe *Chirili* pentru hotărârea lui — ceea-ce și mai mult îi crește durerea diaconului... În cele din urmă sosește trenul. Tatăl și fiul se sărută și se îmbrățișează; se urcă apoi într'o birjă și trag la părintele *Gavril Forticantov*, unde îl așteaptă *Mura logodnica* lui, fata preotesei *Ana*, cu care s'a cunoscut din copilărie. Părintele *Gavril* îl întâmpină blagoslovindu-l, sărutându-l, îmbrățișându-l. Intră apoi preoteasa și *Mura*, cu fața rotundă destul de obicinuită, cu obrazii rumeni și cu ochii mari și plini de viață... În scurt timp *Chiril* se lovește și de nemulțămirea familiei *Forticantov*, refuzând de-a rămânea pe lângă Academie. Conversația, după infruptare, a ajuns acolo chiar, că *Chiril* părăsește casa logodnicei sale, trăgând cu tatăl-său la un hotel. Aici are loc o luptă sufletească și o scurtă explicare, în cadrele căreia, *Chiril* rostește crezul de care se încălzește el — și de care se cutremură plăcut aproape

fiecare suflet de cleric, când păsește de cea din urmă dată peste pragul seminarului, pentru a apuca drumul spre valorile tulburii ale vieții. „Din copilărie eu am trăit în sat; satul e al nostru, sârmana *Ustinievka*! Și am văzut eu pe țaran, cum trăește și se omoară în bezna satului.

Și întunerecul acela e din sărăcie, iar sărăcia din pricina întunerecului. Uite așa se leagă una cu alta. Pentru sărăcia lui mi-a fost el drag din copilărie, numai că iubirea aceasta a zăcut în mine, a durmit pentru-că am trăit fără să-mi dau seamă, am trăit și nimic nu a fost al meu. Dar mi-a fost dat se învăț și am învățat multe și cu folos, m'am împretinit cu știința cărților, cu oamenii înțelepți am stat de vorbă și mintea mea s'a luminat. Și am înțeles, că a trăi numai, nu e demn de mintea omenească. Și mi-am zis: odată ce mintea ta ți-ai luminat-o, luminează și mintea altuia, pe a aproapelui tău. Și atunci viața ta va lăsa urme, va însemna ceva. Și pe cine ași lumina decât pe țaranul satelor? Luminează părinte numai acolo unde e bezna. Și cât e de întunerec acolo, d-ta o știi prea bine. Și de aceea numai, scumpul meu tată, numai pentru aceasta am lăsat cariera și am hotărât să mă fac preot la țară. Și acum spune părinte, sunt eu nebun sau nu?...“ (pp. 20—21).

După aceste bătrânul, incredințându-se că *Chiril* iubește mult pe *Mura*, se întoarce

la casa părintelui *Gavril*. Lucrurile se întorc spre bine și, deși *Mura* ar fi vrut să trăiască la oraș, atâta a dorit, în cele din urmă, își descopere dragostea nemărginită față de *Chiril*, ori unde ar fi... În ziua următoare se prezintă la *Arhieru*, care auzindu-i dorința și intențiile, se umple de mirare și îl laudă în fața unui public întreg... Se pune apoi în șarabană alături de tatăl său și pornesc spre *Ustimiewka*, peste stepa nemărginită.

Acasă toți l-au primit cu fața desepărată și ochii plini de desiluzii, pentru acelaș motiv. — „Ah! *Chiril*! spuse ea cu o voce pasnică: — câte nădejdi am pus noi în tine, câte nădejdi! Credeam că prin tine vom vedea ridicarea neamului nostru și când colo uite ce ți-ai ales tu“. Fața lor totuși se luminează, când aud despre popirea lui *Nazar* promisă de către *Arhieru* — și toți își pun nădejdea cea mai mare în *Nazar*, simțind că chiar cariera academică a lui *Chiril* se întunecă în fața acestui lucru.

(Va urma).

Cugetări.

Nu e elocvent cine e totdeauna elocvent.

A fi elocvent înseamnă a vorbi mai bine decât cum vorbești tu de obicei.

N. Iorga.

ar însemna un războiu european, te rog pe prietinia ce ne leagă demult, să faci tot posibilul, ca să-ți abați pe aliata Ta, ca să nu meargă prea departe! *Nicolae*.

În telegrama pe care împăratul Wilhelm a trimis-o țarului în 30 Iulie îl face atent referitor la mobilizare, spunând, că Austro-Ungaria a mobilizat numai în contra Sârbiei și numai o parte a armatei sale. Dacă însă țarul mobilizează în contra Austro-Ungariei atunci responsabilitatea eventualului războiu va cădea pe umerii țarului.

Țarul în răspunsul său din urmă roagă pe împăratul Wilhelm ca să influențeze cu toată hotărîrea asupra Austro-Ungariei, că între cele două state să se facă înțelegere.

Războiul franco-german. Trupe franceze pe pământ german.

Agencia Wolff anunță, că: *Până când nici un ostaș german nu se află încă pe teritoriul francez, companii franceze, după cum arată rapoartele oficiale, au pătruns pe pământ german și au ocupat mai multe localități dela graniță: Gathenthal, Metzeral, Marktch și Schlufpass. Au violat neutralitatea și prin aceea, că numeroși aviatori francezi, prin Belgia și Holanda au sburat până în Germania.*

La pasul Schluf s'a constatat fără îndoială, că trupe franceze au trecut granița germană prin mai multe puncte. Au bombardat pozițiile armatei germane. Germanii nu au suferit pierderi.

Medic francez înveninând apa din fântâni.

Un medic francez însoțit de doi ofițeri travestiți au pătruns pe teritoriu german, încercând să inficizeze apa de prin fântâni cu baccili de holeră. Au fost însă prinși și împușcați toți trei.

Neutralitatea Italiei

Ambasadorul Germaniei la Roma a comunicat oficial ministrului de externe al Italiei *San Giuliano*, izbugnirea războiului ruso-german. Ministrul de externe a luat aceasta la cunoștință, declarând, că Italia, în spiritul și literele convenției Triplei-Aliațe *va rămâne neutră*. Ministrul și-a exprimat sentimentele sale călduroase față de Germania și Austro-Ungaria.

Mobilizarea Turciei.

După un consiliu ținut la palatul Sultanului, s'a hotărît, mobilizarea parțială. Listele relative au și fost afișate. Cenzura telegramelor este introdusă.

Atitudinea României. Hotărîrile consiliului de Coroană dela Sinaia.

Luni, în 3 August a avut loc un Consiliu de Coroană la castelul Peleş, în Sinaia. În tot timpul consiliului a domnit mare entuziasm la Sinaia și lumea aștepta cu nerăbdare hotărîrile ce se vor lua. Consiliul s'a deschis la orele 5 d. a. sub președenția M. Sale regelui Carol. Au luat parte toți ministrii și fruntașii tuturor partidelor fără deosebire de culoare politică.

Cel dintâiu a luat cuvântul Brătianu, prim-ministru, care a expus situația internațională. Au luat apoi cuvântul, rând pe rând toți cei de față. Toți au fost de acord, că România nu poate avea altă atitudine, decât aceea de a-și apăra interesele ei și are tot interesul de a trăi în bune raporturi cu toți vecinii ei și în această situație nu are intențiunea de a ataca pe nimeni.

Singura atitudine, ce se cuvine și trebuie să ia România, este de a-și apăra fruntăriile ei. D. P. P. Carp, a fost singur de părere, că România trebuie să aibă altă atitudine.

La orele 9 și jum. ministrii s'au întrunit la dl Costinescu și au redactat un comunicat, care a fost supus spre aprobare și semnare șefilor partidelor de opoziție, și apoi trimis M. Sale regelui Carol, care l-a aprobat.

Atitudinea României o arată comunicatul mai jos:

«Intr'un consiliu de ministri prezidat de M. Sa Regele și la care au luat parte Principele Moștenitor, președintele Camerei, fostii preșidenți de consiliu și fostii ministri, reprezentanți ai partidelor de opoziție, s'a examinat atitudinea pe care România trebuie s'o aibă în împrejurările prezente.

Cu aproape unanimitate consiliul a decis că România va lua toate măsurile pentru apărarea frontierelor sale».

Măsurile militare pentru apărarea frontierei vor fi luate imediat.

După-cum se vede din acest comunicat, România va păstra o neutralitate armată și în ce privește cuvintele: «Toate măsurile pentru apărarea frontierei», este evident că nu e exclusă și mobilizarea, dar numai pentru apărarea frontierei.

Acest comunicat a fost împărțit astă-seară de guvern ministrilor străini, cari l'au telegrafiat imediat guvernelor respective.

Mobilizarea Elveției.

În Elveția încă s'a făcut mobilizarea generală. Ea încă va rămâne neutră.

Diverse.

Redacțional. Fiind înrolați la miliție cei mai mulți culegători ai noștri, suntem siliți să apărem, deocamdată, numai în patru pagini.

Papa era decis să intervie pentru a evita un conflict austro-sârb După informațiuni din sursă competentă se afirmă că Papa, în fața pericolului de a se agrava conflictul între Austria și Sârbia, se decisese să intervie pentru a se da o soluție pacifică diferendului, fie pe lângă guvernul din Viena, în baza influenței de care se bucură Vaticanul la Curtea Vieneză, fie pe lângă guvernul din Belgrad, date fiind bunele relațiuni și simpatia ce a câștigat-o Vaticanul în urma încheierii favorabile a concordatului între Sârbia și Vatican pentru protecțiunea sârbilor catolici.

Se afirmă deasemenea, că erau chiar redactate punctele principale cari formau argumentele intervențiunii pe lângă cele două guverne, când prezentarea notei Austriece la Belgrad și atitudinea energică și nestrămutată a Austriei exprimată în aceasta, a făcut Vaticanul să renunțe la demersurile plănuite, ne mai având speranță de a fi cu folos.

Căsătoria fiului împăratului german. Sâmbătă seara a avut loc în castelul Bellevue din Berlin căsătoria prințului Oskar cu contesa Maria Ina Bassewitz. Căsătoria civilă a fost încheiată în fața ministrului curții imperiale, iar după aceasta a avut loc imediat ceremonia matrimonială în biserică. Au luat parte la festivitățile aceste membrii casei regale prusiace și rudeniile mai apropiate ale miresei. Tânăra nevestă va purta în viitor numele: contesa de Ruppia. Prințul Oskar a petrecut numai două zile lângă tânăra sa soție și a plecat apoi pe câmpul de războiu.

Petrecerea de vară proiectată pe 9 Aug. a. c. în Murășludoș s'a amânat pe timp nedeterminat.

Un complice al complotului dela Serajevo, prins. Din Neoplanta se anunță, că un detectiv de graniță, a prins pe complicele de mult căutat al asasinatului din Serajevo, care cu puțin înainte de atentat s'a fotografiat cu Ciabrinovici, care a fost prins îndată. Soțul lui Ciabrinovici însă cu care s'a fotografiat a dispărut fără urmă. O revistă din capitală a dat fotografia lui Ciabrinovici și a tovarășului său. Din fotografia aceasta a fost recunoscut în Neoplanta, era tocmai gata să plece pe câmpul de luptă, când detectivul a pus mâna pe el. A fost deținut imediat. *A recunoscut că e identic cu cel fotografiat cu Ciabrinovici*, recunoaște că a știut de atentat, dar parte n'a luat. *Krsztonosits Miludin*, spune, că a ascultat drepturile în Gracș și Zagrab; a ajuns apoi în Belgrad, unde a făcut cunoștință cu Ciabrinovici și sedea în acelaș cvartir. *Krsztonosits* va fi dus la Serajevo, unde va fi înfățișat cu complicitii săi.

Proprietar, editor: **Emil Tatar.**

Redactor responsabil: **Augustin Gruția.**